

ה"ת 51455/01/22 - משה עמוס, בר עמוס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 51455-01-22 עמוס ואח' נ' מדינת ישראל

בפני השופט אבישי קאופמן
מבקשים 1. משה עמוס
2. בר עמוס

נגד
משיבה
מדינת ישראל

החלטה

ביום 19.10.21 נעצרו המבקשים וברשותם נתפס מזומן בסכום של 32,700 ₪.

בהמשך הוגש כנגד המבקשים כתב אישום המייחס להם פריצה, יחד עם אחר, לחנות תכשיטים וגניבת תכשיטים בשווי של כ - 280 אלף ₪. על פי כתב האישום, בוצעה הפריצה כשבועיים לפני יום המעצר.

המבקשים הגישו את הבקשה שלפני להחזרת הכסף התפוס. המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי מדובר "בכסף מלוכלך" שניתן כשכר עבור עבירה ואין להשיבו.

הבקשה נדונה בפני ביום 23.2, ב"כ הצדדים השלימו טיעון והציגו אסמכתאות שונות. בעיקרו של דבר טוענים המבקשים כי אין בכתב האישום כל קישור בין הכסף שנתפס ובין העבירה, ולפיכך גם אם יורשעו בעבירה אין סמכות לחלוטו. מנגד, לשיטת המשיבה אין צורך כי כתב האישום יפרט שהרכוש הגנוב "הומר" בכסף מזומן, ודי בשלב זה בציון העובדה כי בכוונתה לבקש חילוטו, כאשר בעת הדיון בבקשה גופה תוכל לבסס טענתה באמצעות ראיות, ואפילו נסיבותיה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לקבל את הבקשה ולהורות על השבת הכספים לידי המבקשים.

בחנתי את חומר הראיות שהגישה המשיבה, ולא מצאתי כי יש בו כדי לשכנע שמן הדין להורות על המשך החזקת התפוסים. לא הוצגה בפני כל ראיה לפיהן אותם הכספים התפוסים דווקא, מקורם בביצוע העבירות המיוחסות היום למבקשים.

אכן הרכוש שנגנב לא נמצא, אולם אין ראיה כי נמכר בידי המבקשים ואין חולק כי החזקת סכום כסף לא מבוטל בידי המבקשים במזומן מעוררת סימני שאלה. אולם כאמור אין כל ראיה שיש קשר כלשהו בין התכשיטים הגנובים ובין המזומן.

אפשר לקבל את עמדת המשיבה כי יש רגליים לסברה שמדובר "בכסף מלוכלך", אולם אין די בכך כדי להצדיק המשך תפיסתו. על המשיבה היה להצביע, לפחות לכאורה בשלב זה, כי מדובר בכספים שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה. ראיות כאלה לא הוצג לפניי. אכן ניתן להוכיח את הקשר גם בראיות נסיבתיות, אולם במקרה זה מעבר לעצם תפיסת הכסף לא מצאתי כי ראיות כאלה קיימות.

אין מטרת החוק להטיל "מעין עיקול" על כספים אשר בבוא היום ניתן יהיה לחלט במסגרת ההליך הפלילי. הדין מחייב את המשטרה להצביע על קיומו של קשר בין החפץ לעבירה. המאשימה מתבססת על סתירות בגרסאות המבקשים בחקירה, סתירות שבא-כוחם ניסה להסביר בדיון וטען כי אין בהן כלל סתירה. אולם גם אם אקבל שמדובר בסתירה בין הגרסאות, עדיין אין בכך כדי להצביע כי מקור הכספים הוא דווקא באותה עבירה הרלוונטית לכתב האישום. בעניין זה יש זכור את החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 8793-12 שם נקבע שאין סמכות לתפיסת כספים שאין להם קשר לעבירה שבכתב האישום, גם אם מסתבר כי מקורם בעבירה אחרת של הלבנת הון או העלמת מס.

אשר על כן, אני מקבל את הבקשה ומורה על השבת הכספים לידי המבקשים, **וזאת עד יום 9.3**, אלא אם תחליט המשיבה להגיש ערר על החלטה זו. ככל שיוגש ערר במועד, תעוכב השבת הכספים עד החלטה אחרת של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, א' אדר ב' תשפ"ב, 04 מרץ 2022.